

01-08-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัปดาตา

มธุบัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หยุดคิดเกี่ยวกับผู้อื่นและให้ประโยชน์แก่ตนเอง จงกลายเป็นเช่นทอง และชี้หนทางให้แก่ผู้อื่น
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของผู้ที่ทำความพยายามที่จะกลับมาปราศจากร่างอย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** พวกเขาไม่ต้องควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างของพวกเขาด้วยการบีบบังคับ อวัยวะประสาทสัมผัสทางกายของพวกเขากลับมาเยือกเย็นโดยอัตโนมัติ พวกเขามีสำนึกรู้อย่างเป็นธรรมชาติว่าเราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน พวกเขายังคงละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างต่อไป และด้วยเหตุนี้ความซาบซึ้งของรูปหรือนามใดๆ จึงจบสิ้นลง พวกเขาไม่ได้จดจำคนอื่น
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายหนึ่งหยด

โอมชานติ ผู้เดียวนั้นไม่ได้เป็นเพียงมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน มีความรู้และความไม่รู้ ความรู้คือกลางวันและความไม่รู้คือกลางคืน คำว่า “ความรู้” นั้นดี ในขณะที่ “ความไม่รู้” นั้นไม่ดี เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีรางวัลของความรู้ และเป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีรางวัลของความไม่รู้ รางวัลของความไม่รู้คือความทุกข์ และรางวัลของความรู้ก็คือความสุข เรื่องเหล่านี้เข้าใจง่ายมาก มีกลางวันแห่งความรู้และกลางคืนแห่งความไม่รู้ ไม่มีใครรู้ว่าความรู้คืออะไรหรือความไม่รู้คืออะไร เหล่านี้เป็นเรื่องของความไม่มีขีดจำกัด ลูกอธิบายให้แก่ทุกคนว่าความรู้คืออะไรและความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร ลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วยความรู้ เมื่อลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกก็มารู้เกี่ยวกับเครื่องประกอบของการกราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่าวัดทั้งหมดดลาคืออนุสรณ์ ลูกรู้ว่าเรื่องราวชีวิตทั้งหมด ผู้ที่ทำการกราบไหว้บูชาไม่รู้เรื่องราวชีวิตของผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชา การกราบไหว้บูชาลูกเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้าต้องพบกับผู้เลื่อมใสศรัทธาของท่านเพื่อที่จะให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นแก่พวกเขา พระเจ้ามาและทำให้ผู้ที่กราบไหว้บูชาไปเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกคือผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในยุคทองและผู้กราบไหว้บูชาในยุคเหล็ก ลูกรู้ว่าลูกเป็นอะไรในวันนี้และลูกจะกลายเป็นอะไรในวันพรุ่งนี้ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำลายล้างสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาใดก็ตาม กำลังมีการเตรียมการอยู่ มีการจดจำกันว่าจะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย ลูกควรเขียนว่า: สงครามกลางเมืองและภัยพิบัติทางธรรมชาติไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นภัยพิบัติของพระเจ้า สิ่งเหล่านั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน ภัยพิบัติเหล่านี้จะช่วยในการทำลายล้างนี้ จะมีฝนตกอย่างหนักและความอดอยาก ฯลฯ ด้วยเช่นกัน จะมีแผ่นดินไหวด้วย การทำลายล้างจะเกิดขึ้นด้วยสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกๆ รู้ว่าทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นจะมีจำนวนมนุษย์เพียงน้อยนิดในยุคทองได้อย่างไร? การทำลายล้างจะเกิดขึ้นพร้อมกันทั้งหมดในครั้งเดียวอย่างแน่นอน ลูกๆ เข้าใจอย่างดีมากว่าเสื้อผ้าที่สกปรกเหล่านี้ทั้งหมดจะถูกซักด้วยเครื่องจักรขนาดใหญ่ที่ไม่มีขีดจำกัด มีการกล่าวว่าพระเจ้าซักเสื้อผ้าที่สกปรก ไม่ใช่เรื่องของเสื้อผ้าจริงๆ แต่หมายถึงร่างกาย ดวงวิญญาณต้องถูกซักล้างด้วยพลังโยคะ เวลานี้ก็เลสทั้งห้าตาไม่ประสานและดังนั้นร่างกายที่ถูกสร้างขึ้นมาก็เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ทุกคนอื่นๆ จะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร ได้มีการแสดงหนทางที่ง่ายดายมากแก่ลูก มนุษย์ไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกควรไปและอธิบายให้พวกเขาฟังไม่ว่าที่ได้ก็ตามพวกเขาจะก่อไฟบูชาัญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา: “คุณสามารถกลายเป็นเทพได้ด้วยการเข้าใจชีวิตประวัติดังของผู้ที่พวกคุณกราบไหว้บูชา มาและทำความเข้าใจว่าพวกเขาได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตได้อย่างไร และแล้วคุณก็สามารถได้มาซึ่งสิ่งเดียวกัน” เมื่อลูกอธิบายเรื่องราวชีวิตของพวกเขา(รูปปั้น)ในวัด พวกเขาจะ

สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนมาก ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวชีวิตของพวกเขาจากพ่อด้วยเช่นกัน ลูกๆได้รับความเข้าใจอย่างมาก ไม่มีใครรู้ชีวิตประวัติของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ด้วยการพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่ง จึงไม่สามารถมีเรื่องราวชีวิต เวลาลูกๆ รู้เรื่องราวชีวิตของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือลูกๆตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ เวลานั้นเมื่อพ่อมาและชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าตอนเริ่มต้น และแล้วก็มืบทบาทของความเลื่อมใสศรัทธาในตอนกลาง พ่อพูดว่า: พ่อมาในเวลานี้และทำการก่อตั้งพ่อดาลใจให้มีการดำเนินการ พ่อคือคาร์เนการ์วันฮาร์ (ผู้ที่ตัวท่านเองเป็นผู้กระทำและกระทำผ่านผู้อื่นด้วยเช่นกัน) การให้แรงบันดาลใจไม่ถูกเรียกว่าการทำสิ่งนั้นด้วยตนเอง บาบามาและทำสิ่งนั้นผ่านอวัยวะทางร่างกายของผู้อื่น ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ คาร์เนการ์วันฮาร์จะเข้ามาในบุคคลและทำงานผ่านผู้อื่นอย่างแนนอน ไม่มีสิ่งใดได้มาผ่านแรงบันดาลใจ ดวงวิญญาณไม่สามารถทำสิ่งใดโดยที่ไม่มีการสร้างกาย ผู้คนมากมายพูดว่าพระเจ้าทำทุกสิ่งด้วยแรงบันดาลใจ “บาบา ดาลใจสามิของนั้นและทำให้สติปัญญาของเขาถูกต้อง!” พ่อพูดว่า: ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นเหตุใดจึงมีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา? ถ้าทุกสิ่งจะสำเร็จผ่านแรงบันดาลใจ แล้วท่านจะมาทำไม? ประการแรกพวกเขาไม่รู้พระเจ้าคือใคร พวกเขาเพียงแต่พูดว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นผ่านแรงบันดาลใจของพระเจ้า ผู้ที่ไม่มีตัวตนเดียวจะสามารถทำอะไรผ่านแรงบันดาลใจได้อย่างไร? ท่านคือคาร์เนการ์วันฮาร์ ท่านมาและชี้หนทางให้แก่เรา ท่านพูดมุรลีผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกาย ท่านจะสามารถเล่นมุรลีได้อย่างไรถ้าท่านไม่ได้รับการคำจูนของอวัยวะทางร่างกาย? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ ดังนั้นท่านจึงต้องการปากเพื่อพูดความรู้นี้ เวลาลูกๆได้รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก ลูกได้รับความรู้ที่สมบูรณ์นี้ ผู้คนที่ปราศจากความรู้นี้เชื่อว่าไม่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ ใครสามารถให้ความรู้นี้? มองดูที่ความแตกต่างระหว่างหนทางของความรู้นี้และหนทางของความไม่รู้ พวกเขาพูดถึงวิทยาศาสตร์ (ญาณ) ด้วยเช่นกัน ความไม่รู้คือความมืด อย่างไรก็ตามเราสามารถพูดได้ว่าความรู้นี้ (ญาณ) และวิทยาศาสตร์(ญาณ) คือการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เวลาลูกกำลังได้รับความรู้นี้เพื่อกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังกลายเป็นผู้คงแก่จรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ใครก็ตามที่ได้ยินสิ่งนี้ก็จะประหลาดใจ ว่ากันว่าเมื่อดวงวิญญาณได้รับความรู้นี้ ดวงวิญญาณจะนำชั้นสสารเหล่านั้นไปอย่างแนนอน เมื่อลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ความรู้นี้จะคงอยู่ แต่พ่ออธิบายว่าความพยายามนี้เป็นไปเพื่อการได้รับรางวัล เมื่อลูกได้รับรางวัลแล้ว จะมีความจำเป็นอะไรสำหรับความรู้นี้? ยุคทองคือรางวัลสำหรับลูกๆ ลูกประหลาดใจเมื่อลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ เหตุใดความรู้นี้จึงไม่มีตั้งแต่ครั้งโบราณกาล? พ่อพูดว่า: ความรู้นี้จะหายไป เมื่อเป็นกลางวันแล้วก็ไม่มีความโง่เขลาที่จำเป็นจะต้องมีความรู้นี้ เรื่องเหล่านี้ต้องมีการเข้าใจและอธิบาย ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ทันที ชีพบาบาในบาร์ดเทานั้นและท่านนาของขวัญมาให้ลูกๆ เพื่อที่จะให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก หลังจากความเลื่อมใสศรัทธาก็มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ การทำลายล้างนี้จะเกิดขึ้นอย่างแนนอน มีสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนี้ ลูกได้ยินอยู่เรื่อยๆว่าเพียงแค่มีประกายไฟและอาคารทั้งหลังถูกไฟไหม้ภายในไม่กี่ชั่วโมงอย่างไร นี่ไม่มีอะไรใหม่ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแนนอน ในยุคทองจะมีมนุษย์ที่สูงส่งเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะกลับมาสูงส่ง มายาได้จับจุมูกลูกไว้ ผู้ที่ตกลงมาเช่นนั้นจะเจ็บปวดอย่างรุนแรงมาก เป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลา สิ่งที่ทำให้เกิดความเสียหายมากที่สุดคือกิเลสของตัณหาหาคะ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่าตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นสิ่งนี้เองที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอันเนื่องมาจากกิเลส หากพวกเขาไม่ปล่อยยให้ลูกอยู่ตามลำพังแต่บีบบังคับให้ลูกต้องแะในกิเลส ลูกควรพูดอย่างแนนอนว่า: “ล้างจานยังดีกว่าสิ่งนี้ ฉันจะกวาดและถูพื้น แต่อย่างน้อยฉันจะอยู่อย่างบริสุทธิ์” ต้องใช้ความกล้าหาญอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ เมื่อใครบางคนมาลี้ภัยอยู่กับพ่อ มายาก็เริ่มต่อสู้ด้วยเช่นกัน โรคภัยไข้เจ็บของกิเลสทั้งห้าก็ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ก่อนอื่นใดให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาที่มั่นคง ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิตแล้ว สมอได้ถูกยกขึ้นมาจากที่นั่นแล้ว ลูกได้ทิ้งชายฝั่งยุคเหล็กที่มีกิเลสนี้แล้ว เวลานั้นเรากำลังอยู่ในการจาริกแสวงบุญ เรากำลังจะกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้าน ลูก

ดวงวิญญาณมีความรู้ว่า เราจะละร่างเหล่านี้และรับร่างอื่น ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเรา เราอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว และคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้ด้วยเช่นกัน เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญา ของลูกว่านี่คือสุสาน เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข บาบากำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่ท่านจะสามารถให้มรดกแก่ลูกได้ เราอยู่ในโยคะเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้น และแล้วลูกดวงวิญญาณจะละร่างของลูก การจาริกแสวงบุญนี้ช่างมหัศจรรย์มาก เพียงจดจำระลึกถึงพ่อและอาณาจักรของลูก ลูกไม่สามารถจดจำสิ่งที่ายตายเช่นนี้ได้ หรือ! เพียงจดจำอัลฟา ก็เท่านั้นเอง! อย่างไรก็ตามอย่าไม่ปล่อยให้ลูกจดจำได้มากขนาดนี้ สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายาม ดวงวิญญาณได้รับความรู้ว่าบาบของเราได้มาแล้ว ดวงวิญญาณกำลังศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณถือกำเนิดผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ก็มีความสัมพันธ์มากมาย ที่นี้ลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกเป็นพี่น้องชายและเป็นพี่น้องชายหญิงด้วยเช่นกัน นี่คือนหนทางครอบครัว ทั้งสองต้องการมรดก เป็นดวงวิญญาณที่ทำความพยายาม ทำความพยายามเดียวเท่านั้นคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรจะมีแม้แต่สำนึกที่เป็นร่างใดๆ หากไม่มีร่างกาย ลูกจะช็อกแหวะในกิเลสได้อย่างไร? “นั่นคือดวงวิญญาณและนั่นต้องไปหาพ่อ” สำนึกที่เป็นร่างต้องไม่หลงเหลืออยู่ ยิ่งลูกกลายเป็นโยคีมากเท่าไร อวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูกก็จะยิ่งเจ็บลงมากเท่านั้น เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง อวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างของลูกก็เป็นเหตุของความเสียหาย ดวงวิญญาณรู้ว่าเขากำลังได้มาซึ่งบางสิ่งและจะละวางจากร่างกายต่อไป และแล้วอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายก็จะกลับมาสงบลง ชันยาสีควมคุมอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของเขาด้วยยา นั่นคือหฐโยคะ ลูกต้องทำทุกสิ่งด้วยโยคะ ลูกไม่สามารถควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกได้ด้วยพลังโยคะ หรือ? ยิ่งลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าไร อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกก็จะยิ่งมีความสงบมากขึ้นเท่านั้น ลูกต้องทำความพยายามอย่างมาก การบรรลุผลนั้นยิ่งใหญ่เช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ เป็นเพราะลูกเอาชนะอวัยวะประสาทสัมผัสทางกายของลูกที่โยคะของบารัตจึงเป็นที่รู้จักกันดี ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ จากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ ปวงประชาก็เป็นชาวสวรรค์ด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ด้วยพลังโยคะ ลูกไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้ด้วยพลังทางกายภาพ สิ่งนี้ไม่ต้องใช้ความพยายามมากมาย สำหรับกุมารก็เป็นราวกับว่าไม่ต้องใช้ความพยายามเลย พวกเขาเป็นอิสระ เมื่อลูกได้ช็อกแหวะในกิเลสแล้วก็มีคามซับซ้อนมากมาย เป็นการดีกว่าที่จะอยู่อย่าง เป็นกุมาร ไม่เช่นนั้นแล้วลูกได้รับชื่อ “อาสูหารกุมาริ”(กิงกุมาริ) ทำไมลูกจะต้องกลายเป็นคู? ในสิ่งนั้นเช่นกันมีความซับซ้อนของรูปและนามด้วย นั่นคือความโง่เขลาเช่นกัน หลังจากที่ถูกกลายเป็นคู่สามีภรรยาแล้ว ก็ต้องใช้ความกล้าหาญอย่างมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ต้องมีการรู้แจ้งของความรู้ทั้งหมด หลายคนมีความกล้าหาญ แต่เมื่อมีผลกระทบของไฟเพียงเล็กน้อย ทุกสิ่งก็จบสิ้น เหตุนี้เองบาบจึงพูดว่า: ก็คงเป็นสิ่งที่ดีที่เป็นกุมาริ เหตุใดจึงต้องมีความคิดที่จะกลายเป็นอัครกุมาริด้วย? ชื่อของกุมาริได้รับการยกย่อง พวกเขาถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด เป็นการดีกว่าที่จะอยู่อย่างพรหมจรรย์ มีพลังอยู่ในสิ่งนั้น และแล้วจะไม่มีการจดจำใครอื่น หากลูกมีความกล้าหาญ ลูกจะสามารถแสดงให้เห็นสิ่งนั้นได้ อย่างไรก็ตามต้องใช้ความพยายาม ลูกอยู่กันสองคน เมื่อลูกเป็นกุมาริลูกก็อยู่คนเดียวตามลำพัง แต่เมื่อลูกอยู่สองคนก็จะมีคามเป็นคู่ เท่าที่เป็นไปได้เป็นการดีกว่าที่จะอยู่อย่างเป็นกุมาริ กุมาริสามารถออกไปทำงานรับใช้ได้ เมื่อลูกถูกผูกมัดอยู่ในปวงพันธะ ปวงพันธะก็จะเพิ่มขึ้น ทำไมลูกวางกับดักที่ทำให้สติปัญญาของลูกติดกับเล่า? ไม่เป็นการดีที่จะกลับมาติดกับอยู่ในกับดักเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ดีมากสำหรับกุมาริ กุมาริได้ประกาศชื่อเสียงของบาบ ชื่อคันไหยา (กฤษณะของกุมาริ) ได้รับการจดจำ เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะอยู่อย่างเป็นกุมาริ เป็นสิ่งที่ง่ายมากสำหรับพวกเขา ชีวิตนักเรียนคือชีวิตที่บริสุทธิ์ สติปัญญาจะคงอยู่อย่างสดชื่นด้วยเช่นกัน กุมารต้องกลายเป็นเหมือนบิซัมปีตาเม ลูกกลายเป็นเช่นนั้นในวงจรที่แล้วและเหตุนี้เองจึงมีอนุสรณ์ในวัดดีลวารา พ่อให้คำสั่งแก่ลูกๆ: จงจดจำพ่อ! ละทิ้งทุกสิ่งและให้ประโยชน์ต่อตนเอง เพียงการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่มีประโยชน์ เมื่อลูกๆทำคามผิด ลูกก็ตกลงมา อย่าได้คิดเกี่ยวกับผู้อื่น เพียงแต่ทำประโยชน์

ให้กับตนเอง อย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด กลายเป็นเช่นทองคำและซีหนทางนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน มีทางเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาสะโตประธาน ลูกไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ มีทางเดียวเท่านั้นและแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก จงเลิกการซุบซิบนินทา มิฉะนั้นลูกจะทำให้ตัวเองสูญเสียเท่านั้น พ่อไม่ได้สาปแช่งลูก แต่เมื่อลูกไม่ทำตามศรั้มท์ ลูกก็สาปแช่งตัวเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีศรัทธาในสติปัญญา และถอนสมอเรือของลูกออกจากโลกเก่านี้ในขณะที่มีชีวิต ทำตามคำสั่งของพ่อ ทุกประการและให้ประโยชน์ต่อตนเอง

2. หยุดคิดเกี่ยวกับผู้อื่นและทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์เช่นทองคำ อย่าสูญเสียเวลาของลูกไปกับการซุบซิบนินทา ทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกเยือกเย็นและสงบด้วยพลังโยคะ

พร: ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยศรัทธาว่าชัยชนะและความสำเร็จของลูกถูกรับประกันแล้วและด้วยดังนั้นลูกจึงอยู่อย่างไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ ลูกที่สติปัญญามีศรัทธาในพ่อ 100% อย่างสม่ำเสมอในบทบาทของตนเองและในทุกการกระทำของละครในทุกวินาทีได้รับประกันชัยชนะและความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากการรับประกันชัยชนะพวกเขาจึงไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีสิ่งซึ่งบอกของความกังวลปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของพวกเขา พวกเขามีศรัทธาอย่างสม่ำเสมอว่างานหรือความคิดของพวกเขาสำเร็จแล้ว พวกเขาไม่เคยมีคำถามในสถานการณ์ใดๆ

คติพจน์: การเปลี่ยนเจตนาและความรู้สึกในการเล่าหรือการรับฟังบางสิ่งคือการทำลายบรรยากาศ

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: จบสิ้นเมล็ดของความไม่บริสุทธิ์และกลับมาสะอาด(บริสุทธิ์)สมบูรณ์

ในมุมของความบริสุทธิ์สมบูรณ์ แม้แต่ความคิดที่ไร้ประโยชน์ก็เป็นเมล็ดของความไม่บริสุทธิ์ ลูกๆส่วนใหญ่ยังคงมีสันสการ์ของความคิดที่ไร้ประโยชน์อยู่ รากฐานของความคิดที่ไร้ประโยชน์คือจิตใจที่ไม่ยอมให้ลูกกลับมามานานาบาฟ ดังนั้น จงกระชับบังเหียนของศรั้มท์และจบสิ้นความไม่บริสุทธิ์ของความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด